

Gang tager Ordet. Jeg beder det ærede Medlem sige mig: Hvor er Kapitalinteressen i disse Nævn, og hvor er det, den har gjort sig gældende? Jeg beder om Forklaring paa, hvorledes det er muligt, at den har kunnet gøre sig gældende, da det ærede Medlem jo har dog indsigtfulde Meningsfæller i disse samme Nævn. Er de da blevet overvældet eller overlistet af Kapitalen? Har de da vist sig saa udelige, at de ikke har kunnet føre Kontrol med den? I en Række af disse Nævn har jeg sørget for, at Andelsbevægelsen har faaet sine Talsmænd ind. Løber Kapitalen da af med Andelsbevægelsen? Jeg beder det ærede Medlem forklare mig blot ved et Par Eksempler — jeg skal ikke bede ham om at gennemgaa dem alle, men blot om han vil give mig et Eksempel —: Hvor er det Nævn, og hvor er den Matador, som repræsenterer Kapitalinteresser, der har faaet en Indfyldelse, som staar i Mod-sætning til Samfundsinteressernes Krav? Jeg beder det ærede Medlem om direkte Svar. Og saa beder jeg det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) sige mig, i hvilket Nævn det er, Kritikregimentet findes. Hvor er det, det regerer? Hvor er det, at der kun sidder Kritikere, Politikere, Embedsmænd og andre, der repræsenterer det kritiske Syn? Jeg er villig til statistisk at paavise Nævn for Nævn, hvorledes Sammensætningen er; men nu overlader jeg til de to Herrer foran mig først at begrunde deres Kritik saaledes, at Medlemmerne tydeligt kan blive klare over dens Berettigelse eller Ikke-Berettigelse. Dette er navnlig henvendt til det ærede Medlem fra Æbeltoft i Anledning af hans Tale i Randers. Jeg tillader mig at sige, at denne af nogle Hørraab ledsagede Udtalelse klæder ikke det ærede Medlem. Jeg tror ikke, han har Brug for den eller behøver den som Politiker. Jeg synes, han kunde roligt overlade den til dem, som i disse Aar professionelt har beskæftiget sig med at fremsætte saadanne Bemærkninger.

Disse Nævn, som har forskellige Opgaver at løse, har nu, siger det ærede Medlem fra Æbeltoft, udstedt en Række Instrukser og Bestemmelser, saa mange og saa forskelligartede, at til sidst „ingen Djævel, som man siger, kan hitte Rede deri“ — det er det ærede Medlems Udtalelse. Naa, det er jo heller ikke nødvendigt, at nogen Djævel skal kunne hitte Rede deri. Det ærede Medlem ved godt, hvorledes en stakkels Djævel kan komme galt af Sted, hvis han under almindelige Forhold skulde gøre Rede for alle de Love i Samfundet, hvor-

under han lever. Hvis en saadan stakkels Djævel skulde gøre Rede for alle de Love, Instrukser, Redegørelser, Erklæringer og Forklaringer, hvorunder han lever, kunde han sikkert ikke klare sig. Nej, men hvem der kan klare sig, det er den almindelige, jævne, forstandige Mand, som søger frem, hvad han har Brug for. Jeg siger ikke, at det skal være en saa intelligent og højt begavet Personlighed som det ærede Medlem fra Æbeltoft, der uden Vanskelighed kan sætte sig ind i det, men naar det blot er en almindelig, forstandig Mand, som søger efter, hvad han skal bruge, kan han sagtens finde det. I alt Fald vil han ikke være udsat for andet end det, han er udsat for under ganske normale Forhold, naar han arbejder med en Lov, som Rigsdagen lige har vedtaget, og den kommer ud: I samme Øjeblik opstaar det Spørgsmaal: Hvorledes er denne Lov nu at forstaa? Ja, saa spørger han, og saa fremkommer det Arbejde, som alle ærede Medlemmer, ikke mindst de ærede Medlemmer, der har været Medlemmer af Regeringer, kender, og hvorigennem ministerielle Besvarelser tilsammen tilvejebringer Klarhed og Orden eller Ikke-Klarhed. Naturligvis er det givet, at et Arbejde under et saa uhyre Pres som det, der foregaar nu, kan ikke naa til den Afklaring, som et Lovgivningsarbejde burde have, men ikke altid har.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft er ikke ubekendt med, at enhver Opgave kan have Brug for sit særlige Organ. Naar man har vedtaget og skal føre ud i Livet en Forsikring af danske Skibe og Varer under denne Verdenskrig, finder det ærede Medlem fra Æbeltoft det slet ikke besynderligt, at der skabes særlige Organer derfor. Det ærede Medlem er Formand for de to Nævn, som har med disse Forhold at gøre — det hedder vistnok ikke Nævn, det hedder noget andet, men det er Nævn —, og det ærede Medlem virker her i Samfundets Tjeneste, udsteder Forordninger, træffer Bestemmelser i Henhold til Loven, som er afgørende og indgribende i vort økonomiske Liv; han bestemmer, hvilken Assurance der skal ydes, og disse Bestemmelser er lige saa afgørende som de, der træffes af et andet højttaget Medlem af dette Ting, og som det ærede Medlem fremdrog. Det ærede Medlem er klar over, at til særlige Opgaver kræves særlige Organer: til at raadgive vedrørende de udviklede Møllerspørgsmaal, til at fordele Brændselolie eller Chili-Salpeter, til at indkøbe Majs, kontrolere Kaffetilførsler, til at organisere Sejlskibstransport, til at fordele Halvdelen af Landets Korn, til